

Sygn. akt XV Ca 590/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XV Wydziale Cywilnym Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Michał Wysocki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 czerwca 2017 roku,

sprawy z powództwa K. M. (1)

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 27 stycznia 2017r.,

sygn. akt I C 236/16

I. oddala apelację,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 450 zł z tytułu zwrotu

kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Michał Wysocki

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 stycznia 2017 r. (sygn. I C 236/16) Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie z powództwa K. M. (1) przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. o zapłatę, oddalił powództwo w całości (pkt 1), a kosztami postępowania obciążył powoda i z tego tytułu zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.234 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł kosztów zastępstwa prawnego (pkt 2).

Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lipca 2015 r. powód K. M. (1) zawarł z pozwanym, prowadzącym działalność w zakresie organizacji imprez turystycznych, za pośrednictwem agenta (...) s.c. (...), umowę zgłoszenia uczestnictwa w imprezie turystycznej, obejmującej pobyt dwóch osób na wyspie K. (powoda oraz jego narzeczonej K. K. (1)- obecnie żony K. M. (2)), w okresie od 15 lipca do 29 lipca 2015 r., w tym: w okresie od 15 lipca do 22 lipca w czterogwiazdkowym hotelu (...), zaś w okresie od 22 lipca do 29 lipca w pięciogwiazdkowym plus (według oznaczenia lokalnego- pięciogwiazdkowym) hotelu (...). Pobyt w hotelu (...) został zaplanowany w pokoju dwuosobowym, z pełnym wyżywieniem (...). W opisie hotelu (...) pozwany wskazał, iż jest to jeden z najbardziej ekskluzywnych obiektów należących do sieci (...), wyróżniający się doskonałym serwisem oraz bogatą ofertą (...). W opisie wskazano także, że hotel, obejmujący budynek główny i bungalowy, został częściowo odnowiony na sezon 2014, przy czym dotyczyło to pokoi standard usytuowanych w budynku głównym. Pozwany podał, iż pokoje dwuosobowe, zarówno te znajdujące się w budynku głównym (standard) jak i w bungalowach, wyposażone są w: klimatyzację centralną, (...), telefon, sejf, minibar,

szlafrok, pantofle, indywidualny wybór poduszki, wannę i prysznic, suszarkę, widok na morze (za dopłatą). W ramach atrakcji oferowanych w obiekcie wskazano m.in. baseny; leżaki i parasole przy basenie, korty tenisowe, sale fitness, saunę. Hotel (...) powstał w 1976 r. i zgodnie z kategoryzacją lokalną jest hotelem pięciogwiazdkowym. U pozwanego hotel posiada oznaczenie pięciogwiazdkowe plus z uwagi na wysoki poziom serwisu. Hotel posiada w swojej ofercie ponad 500 pokoi i charakteryzuje się rozbudowaną infrastrukturą.

Załącznik do umowy stanowiły Ogólne Warunki Uczestnictwa (OWU) w imprezach organizowanych przez pozwane biuro podróży. Zagadnienia dotyczące reklamacji zostały ujęte w pkt XXII OWU. Zgodnie z ppkt 1, jeżeli w trakcie imprezy klient stwierdza wadliwe wykonywanie umowy, powinien niezwłocznie zawiadomić o tym pilota/rezydenta, który w miarę możliwości jest zobowiązany do usunięcia wady na miejscu. Przedstawiciel organizatora działający w miejscu imprezy nie jest upoważniony do uznawania roszczeń (pkt XXII ppkt 2). Niezależnie od zawiadomienia klient może złożyć organizatorowi reklamację zawierającą wskazanie uchybienia w sposobie wykonania umowy oraz określenie swojego żądania w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia imprezy. Reklamacja powinna zostać złożona organizatorowi w formie pisemnej dla celów dowodowych w biurze w P. (pkt XXII ppkt 3). Zgodnie z pkt IV ppkt 3a OWU odpowiedzialność organizatora imprezy za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług jest wykluczona w przypadku działania lub zaniechania klienta. Zgodnie z pkt XX ppkt 3 OWU w niektórych przypadkach pomieszczenia ogólnodostępne (recepcja, lobby i restauracja) mogą nie być klimatyzowane.

Przedmiotowy wyjazd w dniach od 15 do 29 lipca 2015 r. stanowił podróż poślubną K. i K. M. (2). W trakcie imprezy żona powoda znajdowała się w szóstym miesiącu ciąży. Powód był w pełni usatysfakcjonowany pobytem w hotelu (...). Zastrzeżenia powoda wzbudzały natomiast warunki panujące z pokojach, w szczególności w łazienkach, w hotelu (...). Pierwszego dnia pobytu w hotelu (...) powód wraz z małżonką został zakwaterowany w apartamencie nr (...). W łazience pokoju zamontowana była plastikowa deska sedesowa. Kolejne dni powód i jego żona spędzili w pokoju nr (...) zlokalizowanym w bungalowie. W łazience pokoju nr (...) znajdowała się wyłącznie wanna, zaopatrzona w zasłonę prysznicową wykonaną z ceraty. Wanna nie posiadała sitka przy odpływie, przy czym istniała możliwość zamknięcia odpływu. Bateria kranowa i odpływy były wytarte, a fugi ciemne. Jeden z kantów wykonanych z płytek posiadał nieznaczny ubytek. Suszarka do włosów szybko się nagrzewała. W pokoju powoda znajdował się jeden karaluch.

Powód zgłaszał obsłudze hotelowej, iż nie działa klimatyzacja na siłowni. Usterka ta nie została naprawiona. W dniu 27 lipca 2015 r. powód skontaktował się z rezydentem pozwanego D. S. i zgłosił zastrzeżenia co do warunków pokoju, w którym został zakwaterowany. Rezydent spisał raport zdarzenia na destynacji, w którym wskazano, iż zgodnie z oświadczeniem powoda i jego małżonki, w/w osoby nie zostały poinformowane o godzinie spotkania informacyjnego, co uniemożliwiło im zgłoszenie zastrzeżeń co do łazienki w pokoju (brak prysznica, zasłona w wannie i wytarte baterie od kranów). Powód podał, iż udało mu się znaleźć tablicy informacyjnej, na której zapisany był numer rezydenta i nie otrzymali go wcześniej. W raporcie wskazano, iż powód i jego żona znaleźli w pokoju karalucha, a nadto podali, że suszarka do włosów zbyt szybko się nagrzewa, co utrudnia jej trzymanie w ręku. Powód poinformował również rezydenta, że kilkakrotnie nie działała klimatyzacja w siłowni i pomimo zapewnień ze strony hotelu, usterka ta nie została naprawiona.

Po powrocie do kraju, pismem z dnia 4 sierpnia 2015 r. przesłanym za pośrednictwem poczty e-mail, powód , powołując się na stan pokoi i łazienek w hotelu (...), złożył pozwanemu reklamację, wnosząc o przyznanie rekompensaty w wysokości 5.000 zł, z czego kwota 2.600 zł stanowić miała różnicę pomiędzy wycieczką do hotelu 5,5* i 3,5*, zaś pozostała kwota - rekompensatę za straty moralne wynikające z niedogodności podczas pobytu w hotelu i niedoinformowanie ze strony rezydentów. Powód dokonał porównania hotelu z innymi hotelami w kategorii 5*. W odpowiedzi, pismem z dnia 27 sierpnia 2015 r., pozwany wyraził ubolewanie w związku z brakiem satysfakcji ze strony powoda, jednak oświadczył jednocześnie, iż brak jest podstaw do stwierdzenia, by standard zakwaterowania naruszał warunki umowy łączącej strony. Pozwany podał, iż system kategoryzacji obiektów nie jest systemem ujednoczonym, w związku z czym hotele o tym samym standardzie np. 5* mogą się od siebie różnić. Obiekty starsze swoim wyposażeniem, sposobem wykończenia, będą odbiegały w kwestiach estetycznych od obecnie panujących wzorców, stąd też nie sposób porównywać nowoczesne obiekty do przedmiotowego hotelu.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, Sąd Rejonowy dokonał następujących rozważań prawnych:

Zdaniem Sądu I instancji powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, ponieważ powód nie wykazał nie wywiązał się, lub nienależycie wywiązał się z umowy z dnia 10 lipca 2015 r. Zarezerwowany przez powoda hotel (...) w istocie był hotelem pięciogwiazdkowym nie tylko w kategoryzacji pozwanego, ale również w kategoryzacji greckiej, lokalnej. Zastrzeżenia powoda związane były z wiekiem samego obiektu, jednak nie wskazywały na jakiegokolwiek zaniedbania ze strony hotelu czy organizatora imprezy. Zaoferowane usługi nie były niezgodne z łączącą strony umową.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się odszkodowania podnosząc, że pozwany nie spełnił warunków łączącej strony umowy, albowiem standard pokoi, w których został zakwaterowany w jednym z hoteli nie spełniał warunków zagwarantowanych przez pozwanego. W ocenie Sądu twierdzenia powoda nie zasługują jednak na uwzględnienie.

W sprawie bezspornym pozostawało, iż w dniu 10 lipca 2015 r. strony zawarły umowę zgłoszenia uczestnictwa w imprezie turystycznej, obejmującej pobyt dwóch osób na wyspie K. w okresie od 15 lipca do 29 lipca 2015 r. Zgodnie z umową w pierwszym okresie trwania wycieczki, tj. w dniach od 15 lipca do 22 lipca 2015 r. powód wraz z żoną przebywał w hotelu (...) i do tej części imprezy nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń. Wątpliwości powoda wzbudziły natomiast warunki panujące w drugim z zarezerwowanych hoteli - (...).

Powód wskazywał, iż w pierwszej kolejności został zakwaterowany w apartamencie nr (...), które posiadał liczne usterki, w tym niedomykające się drzwi od prysznica oraz częściowo niesprawna lodówka. Powód nie zaproponował jednak żadnych dowodów na potwierdzenie powyższych okoliczności. W/w twierdzenia nie znajdują odzwierciedlenia w zeznaniach świadka K. M. (2), w przedłożonej dokumentacji fotograficznej czy też w jakimkolwiek innym dokumencie np. zgłoszenia zastrzeżeń rezydentowi czy obsłudze hotelu. Sąd Rejonowy wskazał, iż umowa łącząca strony nie zakładała w ogóle dostępność lodówki w zarezerwowanym przez powoda pokoju. W zakresie warunków panujących w apartamencie nr (...) za wykazane Sąd uznał jedynie, iż w łazience zamontowana została plastikowa deska sedesowa. Niemniej jednak brak jest możliwości stawiania jakichkolwiek tez dotyczących jej jakości. Powód nie wskazywał, by deska ta była niesprawna technicznie, niefunkcjonalna, by utrudniała korzystanie z toalety. Ewentualne zastrzeżenia co do jakości owego wyposażenia w ocenie Sądu I instancji stanowiąc mogą jedynie o subiektywnych odczuciach estetycznych powoda i nie mogą mieć wpływu na zakres wykonania umowy przez pozwanego.

Opisując zastrzeżenia dotyczące kolejnego pokoju nr (...), w którym powód wraz z żoną pozostawał do końca wyjazdu, powód podawał, iż łazienka zaopatrzona była jedynie w wannę, baterie kranowe były wytarte i przestarzałe, w fugach rozwijała się pleśń, suszarka do włosów bardzo szybko się nagrzewała, co uniemożliwiało korzystanie z niej, a w pokojach gnieździły się karaluchy.

Sąd Rejonowy wskazał, iż zgodnie z opisem obiektu przedstawionym przez agenta pozwanego wraz z umową z dnia 10 lipca 2015 r., w łazienkach dwuosobowych pokoi w hotelu (...) znajdują się wanny i prysznice. Powyższe nie musi jednak oznaczać, iż oba te urządzenia występują na jednej powierzchni jednocześnie. Wanna zlokalizowana w pokoju nr (...) zaopatrzona była w zasłonę prysznicową i uchwyt umożliwiający korzystanie z niej jak z prysznica. Jednocześnie, pomimo braku nowoczesnego sitka na który uwagę zwracała małżonka powoda, wanna posiadała normalny odpływ, a ze zdjęć wynika, iż miała również korek pozwalający na jego zamknięcie. Tym samym w wannie tej zostały połączone funkcje zarówno prysznica jak i wanny. Sąd Rejonowy nie znalazł zatem podstaw, by uznać, że pozwany nienależycie wykonał umowę w powyższym zakresie. Powód nie wyjaśnił przy tym w jaki sposób powyższa okoliczność miała wpływać na zdrowie jego małżonki oraz jej nienarodzonego dziecka.

Odnosząc się do kwestii przetartych baterii kranowych, ciemnych fug czy drobnego ubytku w kafelkach, Sąd Rejonowy uznał, iż powyższe okoliczności wynikają z normalnego zużycia materiału związanego m.in. z wiekiem hotelu. Obiekt A. R. B. nie jest nowoczesnym hotelem, bowiem powstał w latach 70-tych ubiegłego wieku. Powód przy tym w swoich zeznaniach wskazywał, że nie był informowany o wieku hotelu. Niemniej jednak zdaniem Sądu Rejonowego zgodnie z opisem przedstawionym powodowi przez agenta pozwanego, w hotelu tym został przeprowadzony częściowy

remont na sezon 2014 r. Już z tej informacji należało domniemywać, iż nie jest to obiekt, który powstał w ostatnich latach. Nadto w w/w opisie podano jednoznacznie, iż remont ten dotyczyły wyłącznie pokoi dwuosobowych Standard zlokalizowanych w budynku głównym. Powód tymczasem zarezerwował pokój dwuosobowy, bez oznaczenia (...), a więc zlokalizowany w bungalowach. Tym samym musiał on wiedzieć, że pokój ten w ostatnim okresie nie był remontowany. Nie sposób zatem uznać, że pozwany zataił przed powodem istotne informacje dotyczące obiektu. Także w ocenie Sądu Rejonowego z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby w łazience hotelowej zajmowanego pokoju znajdowała się pleśń.

Sąd Rejonowy nie znalazł również podstaw do przyjęcia, iż stan suszarki znajdującej się w łazience hotelowej uniemożliwiał korzystanie z niej. Nie sposób, opierając się wyłącznie na oświadczeniach powoda czyjego małżonki stwierdzić, co kryje się pod pojęciem „szybkiego nagrzewania”. Powyższa kwestia jest wysoce subiektywna. Okoliczność dotycząca niemożności korzystania z urządzenia nie była zgłaszana przez powoda w trakcie pobytu w hotelu. Powód nie domagał się wymiany suszarki czy zagwarantowania urządzenia zastępczego. W raporcie z destynacji z dnia 27 lipca 2015 r. wskazano jedynie, iż korzystanie z suszarki jest utrudnione, nie zaś niemożliwe. Tym samym twierdzenia powoda w tym zakresie uległy zmianie.

Za pomocą fotografii oraz własnych zeznań powód wykazał, iż w pokoju hotelowym znalazł się jeden karaluch. Powyższe zdarzenie miało zatem charakter wyłącznie incydentalny i zrozumiały z uwagi na warunki pogodowe i przyrodnicze panujące na wyspach greckich. Na podstawie jednostkowego przypadku nie sposób jednak uznać, iż w pokoju czy ogólnie na terenie obiektu „gnieździły się karaluchy”, a zjawisko to miało jakikolwiek związek z brakiem utrzymania czystości, warunków higienicznych przez hotel czy też organizatora imprezy.

Natomiast kwestii klimatyzacji siłowni uznano, iż samo istnienie pomieszczenia do ćwiczeń nie było gwarantowane umową, a tym bardziej pozwany nie oferował w ramach umowy dostępności do klimatyzowanej siłowni. Co więcej, w pkt XX ppkt 3 OWU pozwany zastrzegł, iż w niektórych przypadkach pomieszczenia ogólnodostępne mogą nie być klimatyzowane. Niezależnie od powyższego Sąd Rejonowy uznał, że powód nie wykazał, aby klimatyzacja w/w pomieszczeniu nie działała przez cały okres jego pobytu.

Ostatecznie za nieudowodnione Sąd I instancji uznał twierdzenia powoda co do braku opieki ze strony rezydenta. Z zeznań świadka D. S. wynika, iż standardowo po przybyciu do miejsca docelowego, już na lotnisku, klientom pozwanego biura podróży wręczany jest pakiet powitalny, w którym zapisana jest data i godzina spotkania z rezydentem oraz numer jego telefonu. Nadto informacje te wywieszane są na tablicach informacyjnych w hotelach, w tym także w przedmiotowym hotelu. Powyższe twierdzenia pozostają w zgodności z doświadczeniem życiowym. Powód nie wskazywał, aby nie otrzymał w dniu przyjazdu w/w pakietu powitalnego. Nie podał on w jaki sposób dowiedział się zatem o spotkaniu informacyjnym w pierwszym z hoteli. Z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby powód poszukiwał w pierwszych dniach pobytu w hotelu (...) kontaktu z przedstawicielem pozwanego. Z samych zeznań powoda wynika, iż próbę taką podjął dopiero w dniu 26 lipca 2015 r., a zatem w czwartym dniu zakwaterowania. Nie podawał on dlatego we wcześniejszym okresie nie zwrócił się do pracowników hotelu czy też animatora pozwanego o podanie danych rezydenta czy też dlatego nie skontaktował się bezpośrednio z pozwanym drogą telefoniczną. Za wysoce nielogicznym wydaje się, iż ani powód ani jego małżonka nie mogli znaleźć tablicy informacyjnej, wobec czego, do dnia 26 lipca 2015 r. zaprzestali poszukiwań. Tym samym w ocenie Sądu Rejonowego nie sposób uznać, aby powód i jego małżonka mieli utrudniony dostęp do rezydenta. Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, iż powód dostępu takiego, przed dniem 27 lipca 2015 r., kiedy sporządzony został raport z destynacji, w ogóle nie poszukiwał.

Powyższe okoliczności wykazały niezasadność dochodzonego żądania, dlatego Sąd Rejonowy w punkcie pierwszym na podstawie z art. 11a ust. 1 ustawy o usługach turystycznych oddalił powództwo w całości.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł w punkcie 2 na podstawie art. 98 kpc. Strona powodowa przegrała proces w całości, dlatego należało obciążyć ją kwotą 1.234 zł tytułem kosztów procesu. Na koszty poniesione przez pozwanego złożyły się: 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa dla pełnomocnika głównego, 17 zł tytułem

opłaty skarbowej od pełnomocnictwa dla pełnomocnika substytucyjnego przed Sądem Rejonowym w Zamościu, oraz 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz. U. 2015 poz. 1804 - w brzmieniu obowiązującym do dnia 26 października 2016 r.).

Apelację od powyższego wyroku złożył powód, zaskarżając go w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono:

1. naruszenie art. 233 kpc, poprzez przekroczeni granicy swobodnej oceny dowodów, polegające na braku wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, w tym braku właściwej oceny dowodu z przesłuchania powoda oraz zeznań świadków, a w konsekwencji dowolne ustalenie przez Sąd, iż brak jest podstaw do przyjęcia odpowiedzialności pozwanego za nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych, a tym samym do zasądzenia na rzecz powoda odszkodowania w związku z doznaną szkodą niemajątkową,
2. naruszenie art. 11a ustawy o usługach turystycznych w zw. z art. 471 kc, poprzez uznanie, iż w związku z zaistniałymi zaniedbaniami organizatora turystyki w zakresie realizacji przedmiotowej umowy nie doszło do spełnienia ustawowych przesłanek warunkujących odpowiedzialność pozwanej za nienależyte wykonanie zobowiązania, wynikającego z umowy o świadczenie usług turystycznych,
3. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego, poprzez przyjęcie, że powód nie doznał szkody niemajątkowej, wynikającej z faktu nienależytego wykonania przez pozwaną umowy o świadczenie usług turystycznych, podczas gdy na skutek zaniedbań organizatora powód doznał uszczerbku o charakterze niemajątkowym w postaci utraty przyjemności z wypoczynku.

Wobec podniesionych zarzutów skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 5.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje (art.505¹³ §2 kpc):

Podstawą rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Okręgowy był materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania przed Sądem I instancji – w toku postępowania apelacyjnego nie zgłoszono bowiem żadnych wniosków dowodowych, a w ocenie Sądu Okręgowego brak było podstaw do prowadzenia dowodów z urzędu.

Podstawowe znaczenie dla rozstrzygnięcia o zasadności apelacji było wyjaśnienie czy rzeczywiście doszło do nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwaną – zarzut naruszenia prawa materialnego jak i sprzeczności ustaleń z treścią materiału dowodowego opiera się bowiem na założeniu o takim właśnie wadliwym działaniu pozwanej. Przypomnieć jednak wypada, że zarzut naruszenia przez sąd art. 233 § 1 kpc nie może polegać na przedstawieniu przez skarżącego własnej wersji wydarzeń, ale na wykazaniu, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 sierpnia 2016r. V ACa 864/15, Legalis nr 1556453). Jeżeli bowiem z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego to taka ocena dowodów nie narusza zasady swobodnej oceny dowodów przewidzianej w art.233 § 1 kpc choćby dowiedzione zostało, że z tego samego materiału dowodowego dałoby się wysnuć równie poprawne wnioski odmienne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002r. IV CKN 1316/00, Legalis nr 278351).

Co do zarzutu „braku pewnej spójności i jednoznaczności” zapisów zawartych ogólnych warunkach ubezpieczenia (str.9 apelacji) to w ocenie Sądu Okręgowego cytowany przez powoda zapis jest jednoznaczny i wymaga, by klient **niezwłocznie** zawiadomił o wadliwym wykonywaniu umowy pilota rezydenta. Bezdyskusyjnie powód wskazując, że istniejące wady „stanowiły zagrożenie dla zdrowia żony powoda i nienarodzonego dziecka” miał przez kilka dni

akceptować taki groźny stan rzeczy i zawiadomić o wadach dopiero krótko przed wyjazdem. Taka sytuacja sprawia, że zarzuty powoda brzmią mało wiarygodnie i nieprzekonujące są także tłumaczenia o kłopotach w kontakcie z rezydentem. Taka pasywna postawa powoda i wyczekiwanie niemalże do końca pobytu narusza zasadę współdziałania z drugą stroną umowy w jej prawidłowym wykonaniu (art.354 kc) – odpowiednio wcześniej zgłoszone zarzuty pozwalają z jednej strony na interwencję organizatora wycieczki w celu usunięcia ewentualnych uchybień, a z drugiej strony umożliwiają potwierdzenie wiarygodności zarzutów uczestnika imprezy. W chwili obecnej dowodami w sprawie pozostają słowa powoda i jego żony (a więc osób zainteresowanych wynikiem sprawy) oraz mało konkretnymi zeznaniami D. S. i D. W. (co jest o tyle zrozumiałe, że osoby te miały kontakt z wieloma turystami). Z kolei załączone zdjęcia nie potwierdzają, aby stan łazienki był tak zły jak podnoszą to powodowie. Sąd Rejonowy ustalił, że w kwestionowanej łazience znajdowała się wyłącznie wanna, że wanna ta nie posiadała sitka przy odpływie (ale istniała możliwość zamknięcia odpływu), że bateria kranowa i odpływy były wytarte, a fugi ciemne. Jeden z kantów wykonanych z płytek posiadał nieznaczny ubytek, a suszarka do włosów szybko się nagrzewała. Przypomnieć przy tym dodatkowo należy treść reklamacji powoda (k.12), w której zakwestionowano : brak prysznica, istnienie zasłony w wannie, wytarte baterie od kranów, problemy z klimatyzacją na siłowni, znalezienie jednego karalucha, nagrzewającą się suszarkę oraz problem ze znalezieniem tablicy G.. Do wszystkich tych zarzutów Sąd Rejonowy ustosunkował się w swym uzasadnieniu, uznając, że uzyskany przez powoda opis obiektu nie pozwala na potraktowanie ich jako wad (brak prysznica, istnienie odpływu), a że pozostałe to konsekwencja normalnego zużycia materiału i że przed powodem nie zatajono niczego przy zawieraniu umowy. W ocenie Sądu Okręgowego apelacja skutecznie tego stanowiska Sądu Rejonowego nie zakwestionowała, ograniczając się do akcentowania własnego poglądu powoda o wadliwości wyposażenia obiektu. Zarzut o pobycie w warunkach „rażącego dyskomfortu” (str.9 apelacji) jest przy tym o tyle nieprzekonujący, że jak to wcześniej wskazano powód przez kilka dni akceptował taki stan rzeczy i zastrzeżenia zgłaszać zaczął dopiero krótko przed wyjazdem.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy akceptując ustalenia faktyczne zaskarżonego orzeczenia i przedstawione tam rozważania prawne na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku, kierując się zasadą określoną w przepisie art. 98 k.p.c. obciążając kosztami procesu w całości powoda jako stronę przegrywającą niniejszy proces w całości w zakresie postępowania apelacyjnego. Powód winien zwrócić pozwanej koszty celowego dochodzenia swoich praw, tj. kwotę 450 zł tytułem wynagrodzenia reprezentującego stronę pozwaną adwokata (kwotę wynagrodzenia pełnomocnika obliczono na podstawie § 2 pkt 3 w związku z § 10 ust.1 pkt 1 i § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz. U. 2015.1800, przy uwzględnieniu zmian wynikających z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (nowe stawki znajdowały zastosowanie z uwagi na wszczęcie postępowania apelacyjnego w dniu 22 lutego 2017r.).

SSO Michał Wysocki